

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 3013200345
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3013200345.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. A. O., bytom A., právne zastúpeného JUDr. MUDr. Miroslavom Pavlákom, advokátom so sídlom Moyzesova 1744, Púchov, proti žalovanému: Mesto Púchov, so sídlom Štefánikova 821/21, Púchov, právne zastúpenému JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Treskoňova 816/1, Bytča, IČO: 47 253 223, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Výst.2013/00326-001-AQ-B/10-Mo zo 7. januára 2013 a č. Výst.2013/00326-002-AQ-B/10-Mo zo 7. januára 2013, o odvolaní žalobcu proti výroku uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 o trovách konania pred súdom prvého stupňa, o trovách odvolacieho konania a o poplatkovej povinnosti, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania p o t v r d z u j e.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 vo výroku o poplatkovej povinnosti žalobcu z r u š u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. O trovách prvostupňového konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal. Zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť štátu prostredníctvom krajského súdu súdny poplatok za odvolanie v sume 140,- Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobca žalobný petit formuloval nasledovne:

Časť 1. „Mesto Púchov ako príslušný stavebný úrad doručovaním rozhodnutí o správnom delikte - uloženie pokuty č.j. Výst.2013/00326-001-AQ-B/10-Mo a č.j. Výst.2013/00326-002-AQ-B/10-Mo žalobcovi porušilo § 25 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Taktiež Mesto Púchov ako príslušný stavebný úrad porušilo § 74 v kontexte s § 73 zákona č. 71/1967 Zb., keďže ako príslušný správny orgán neoznámilo žalobcovi ako účastníkovi konania začatie výkonu rozhodnutia. Z týchto dôvodov sa zrušuje vykonateľnosť predmetných rozhodnutí.“

Časť 2. Na základe § 250c ods. 1 druhá veta O.s.p. v kontexte s § 250b ods. 2 O.s.p., keďže výkonom rozhodnutí žalovaného hrozí žalobcovi závažná ujma (nielen ekonomická, ale i sociálna) žiada, aby Krajský súd v Trenčíne vykonateľnosť rozhodnutí č.j. Výst.2013/00326-001-AQ-B/10-Mo a č.j. Výst.2013/00326-002-AQ-B/10-Mo odložil.

Časť 3. Aby Krajský súd v Trenčíne uložil Mestu Púchov ako príslušnému stavebnému úradu povinnosť doručiť predmetné rozhodnutia č. j. Výst.2013/00326-001-AQ-B/10-Mo a č.j. Výst.2013/00326-002-AQ-B/10-Mo žalobcovi na adresu A., do vlastných rúk.

Vo vzťahu k časti 1. žalobného petitu krajský súd uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu Okresného úradu Trenčín č. OVBP-2013-470 vyplýva, že obe napadnuté rozhodnutia žalovaného zo 7. januára 2013 (č.j. Výst.2013/00326-001-AQ-B/10-Mo a č.j. Výst.2013/00326-002-AQ-B/10-Mo) boli na základe podnetu žalobcu v rámci mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zrušené rozhodnutiami Okresného úradu Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky (predtým Obvodný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky) z 18. júla 2013, a to konkrétne rozhodnutie žalovaného č.j. Výst.2013/00326-001-AQ-B/10-Mo bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky (predtým Obvodný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky) č. ObÚ-TN-OVBP 2013-470/1795-16/Ba a rozhodnutie žalovaného č.j. Výst.2013/00326-002-AQ-B/10-Mo bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky (predtým Obvodný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky) č. ObÚ-TN-OVBP 2013-470/1796-17/Ba. Rozhodnutia žalovaného, ktoré žalobca napadol správnu žalobou boli zrušené v priebehu súdneho konania, t.j. predmet súdneho prieskumu počas súdneho konania zanikol. V takomto prípade napadnuté rozhodnutia žalovaného už nie sú spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, v konaní nemožno pokračovať a preto konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. v časti 1. žalobného petitu krajský súd zastavil.

Vo vzťahu k formulácii určovacieho výroku v časti 1. žalobného petitu krajský súd uviedol, že žalobný petit podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. môže obsahovať len výrok o zrušení napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a vrátení veci. Nemožno sa teda v správnom súdnictve domáhať „určenia“ (vyslovenia), že správne orgány porušili konkrétne ustanovenia právnych predpisov a preto jediným možným spôsobom rozhodnutia súdu o takejto žalobe je zastavenie konania v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na to, že žalobca sa domáhal okrem „určovacieho“ výroku i zrušenia napadnutých rozhodnutí žalovaného, a keďže tieto boli počas súdneho konania zrušené v mimo odvolacom konaní, uprednostnil krajský súd zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p. vrátane určovacieho výroku, z dôvodu zániku spôsobilého predmetu súdneho prieskumu.

Vo vzťahu k častiam 2. a 3. žalobného petitu krajský súd uviedol, že žalobca na ich prejednaní netrval, keď v časti 2. a 3. zbral žalobca svojím podaním zo 4. októbra 2013 žalobu späť a preto v tejto časti žalobného petitu konanie krajský súd podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

Rozhodnutie o trovách prvostupňového konania krajský súd odôvodnil tak, že konanie pred súdom prvého stupňa bolo zastavené a preto pri rozhodovaní o ich náhrade postupoval podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p., a teda skúmal zavinenie niektorého z účastníkov na zastavení konania. Vzhľadom na to, že po zrušení napadnutých rozhodnutí žalovaného v mimo odvolacom konaní stratili tieto rozhodnutia žalovaného charakter spôsobilého predmetu súdneho prieskumu a žalobca napriek uvedenej skutočnosti naďalej trval na tom, aby súd rozhodoval o časti 1. žalobného petitu, krajský súd dospel k záveru, že zastavenie konania v tejto časti žaloby zavinil žalobca. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania vo vzťahu k časti 2. a 3. žalobného petitu, krajský súd uviedol, že žalobca svoju žalobu v časti 2. a 3. žalobného petitu zbral späť z dôvodu zrušenia napadnutých rozhodnutí v rámci mimo odvolacieho konania a preto zavinenie na zastavení konania v tejto časti treba dať na ťarchu žalovanému.

Keďže zastavenie konania čiastočne zavinil žalobca a čiastočne žalovaný, pričom nie je možné objektívne ustáliť, či zavinenie žalobcu spôsobilo zastavenie konania vo väčšej časti ako zavinenie žalovaného, krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko si ich žalobca resp. jeho advokát neuplatnil, t.j. nepodal návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

Krajský súd uloženie poplatkovej povinnosti odôvodnil tým, že žalobcovi ako navrhovateľovi poplatkového úkonu (§ 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) vznikla podaním odvolania proti uzneseniu krajského súdu č.k. 13S/64/2013-52 z 16. októbra 2013 povinnosť zaplatiť súdny poplatok (§ 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb.), a to v sume 140,- € (položka 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1992 Zb.). Výšku súdneho poplatku 140,- Eur krajský súd odôvodnil tým, že predmetom súdneho prieskumu sú dve rozhodnutia správneho orgánu, čomu zodpovedá súdny poplatok 2 x 70,- €.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výrokov o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy súdneho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 210,- € a trov právneho zastúpenia v sume 634,73 €. Uznesenie krajského súdu vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok v sume 140,- € navrhol žalobca zrušiť. Vo vzťahu k náhrade trov konania žalobca uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že konanie bolo krajským súdom v celom rozsahu zastavené z dôvodu zrušenia preskúmaných rozhodnutí žalovaného mimo odvolacieho konania po podaní žaloby žalobcom na súd. Zastavenie konania teda v celom rozsahu zavinil žalovaný, keďže jeho rozhodnutie bolo nadriadeným správnym orgánom po podaní správnej žaloby na súd zrušené. V súvislosti s uložením povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 140,- € žalobca namietal, že súdny poplatok za odvolanie v sume 70,- € zaplatil kolkovými známkami na písomnom odvolaní, pričom krajský súd zaplatenie tohto poplatku nespochybnil a ani žalobcu nevyzval na doplatenie súdneho poplatku. Navyše je nedôvodné uložiť žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v dvojnásobnej výške, nakoľko toto nemá oporu v zákone č. 71/1992 Zb., keďže išlo o jedno odvolanie žalobcu proti jednému rozhodnutiu krajského súdu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Druhá hlava piatej časti O.s.p. ustanovuje právo na priznanie náhrady trov konania v právnej norme § 250k ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zákonodarca v piatej časti O.s.p. neustanovuje úpravu náhrady trov konania, pokiaľ súd preskúmať konanie zastaví. Z uvedeného dôvodu, pokiaľ súd preskúmať konanie zastaví, rozhodovanie o náhrade trov konania posudzuje v zmysle § 246 ods. 1 O.s.p. podľa všeobecnej právnej úpravy

ustanovenej v tretej hlave tretej časti O.s.p., upravujúcej trovy konania.

Ak bolo konanie zastavené, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Výnimkou je § 146 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že preskúmovacie konanie bolo v tomto prípade v celom rozsahu zastavené z dôvodu, že žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného boli po podaní žaloby žalobcom na súd zrušené v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že zastavenie konania v 1. časti žalobného petitu zavinil žalobca, keď žalobu v tejto časti petitu nevzal späť. Aj keď žalobca žalobu v 1. časti žalobného petitu nevzal späť, mal krajský súd žalobu v tejto časti zastaviť z dôvodu podľa § 250d ods. 3 O.s.p., nakoľko už v čase verejného vyhlásenia uznesenia krajského súdu č.k. 13S/64/2013-52 zo 16. októbra 2013 boli žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zrušené. Z podania žalobcu zo 4. októbra 2013 je zrejmé, že tento zobral žalobu v časti 2. a 3. petitu späť práve z dôvodu, že žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného boli po podaní žaloby na súd v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zrušené. Vzhľadom k tomu dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný správny orgán v dôsledku svojich nezákonných rozhodnutí zavinil zastavenie tohto preskúmovacieho konania a tým mu vznikla povinnosť uhradiť trovy prvostupňového konania žalobcovi podľa § 246 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.

Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou krajského súdu bude o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa opätovne rozhodnúť, pričom podľa § 226 O.s.p. je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca v odvolaní z 22. novembra 2013 proti uzneseniu krajského súdu č.k. 13S/64/2013-52 zo 16. októbra 2013 nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca návrh na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepodal ani do vydania uznesenia krajského súdu č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014.

Z § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. vyplýva, že na to, aby sa účastníkovi konania priznala náhrada trov konania, treba navrhnuť, spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania. Pokiaľ teda žalobca návrh na náhradu trov odvolacieho konania (konanie o odvolaní žalobcu z 22. novembra 2013 proti uzneseniu krajského súdu č.k. 13S/64/2013-52 zo 16. októbra 2013) v odvolaní z 22. novembra 2013 a ani do vydania uznesenia krajského súdu č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 nepodal, nepochybil krajský súd, keď žalobcovi s poukazom na § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. náhradu trov uvedeného odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd preto uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 140,- €, a to za odvolanie z 22. novembra 2013 proti uzneseniu krajského súdu č.k. 13S/64/2013-52 zo 16. októbra 2013, ktorým krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nepriznal.

Podľa § 6 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 71/1992 Zb., účinného od 15.06.2013 do 30.11.2013, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., účinného od 15.06.2013 do 30.11.2013, za konanie o

opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa platí poplatok podľa odseku 2.

Nakoľko z § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., účinného v čase podania odvolania žalobcu z 22. novembra 2013 vyplýva, že poplatková povinnosť vzniká iba podaním odvolania proti rozhodnutiu súdu vo veci samej a žalobca podal uvedené odvolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo konanie zastavené, a teda nešlo o odvolacie konanie vo veci samej, odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/64/2013-80 z 10. novembra 2014 vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 140,- € podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil.

O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, pretože o týchto rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.